

japansk Kartoffelmel, i Marts Maaned tror jeg; der blev sagt, at det kunde indføres til 78 Øre, vort stod i over 1 Krone. Det blev drøftet udførligt, om vi skulde modsætte os det af Hensyn til vore egne Beholdninger, og vi blev enige om at foreslaa at lade indkøbe japansk Kartoffelmel, selv om vi skulde tabe Penge paa vore egne Lagre. Det er det, jeg hidtil har drøftet. Da vi saa havde afgivet denne Meddelelse, formoder jeg, at Indenrigsministeriet har spurgt den overordentlige Kommission, og denne har da overvejet at sætte Maksimalpris. Under disse Overvejelser, som let tager nogle Dage, undertiden et Par Uger, steg Prisen paa Kartoffelmel saaledes, at det ikke kunde indføres til Danmark til den Pris, hvori vort eget stod. Og da Spørgsmaalet anden Gang kom til os, fik vi Oplysning om, at nu var det dyrere end den Pris, hvori vort eget stod, og saa kunde vi selv sagt ikke anbefale nye Maksimalpriser, thi de vilde ingen praktisk Betydning have, ja, de vilde endog forhindre, at der indførtes japansk Kartoffelmel, som paa det Tidspunkt var saa dyrt, at det skulde sælges dyrere end vort eget. Dette sidste Spørgsmaal er ikke behandlet i Ernæringsraadet, kun løseligt omtalt, men det forholder sig, som jeg her siger: paa det Tidspunkt kunde japansk Kartoffelmel ikke indføres til den Pris, hvori vort eget stod, og saa var der ingen Interesse i at fastsætte nye Maksimalpriser, naar vi skulde have to Sæt.

Jørgen Jensen: Ja, vi fik jo nu en lang Forklaring, men dog vel ogsaa en Indrømmelse af, at det er urigtigt, at Ernæringsraadet ikke havde modsat sig, at Indenrigsministeriet udstedte Bekendtgørelsen, thi dette, at Priserne var høje, passer slet ikke. Priserne paa det Kvantum Kartoffelmel var paa det Tidspunkt, da Indstillingen skete, saadan, at det kunde sælges en detail til 1 Kr. 05 Øre, og Prisen paa det danske var 1 Kr. 35 Øre eller 1 Kr. 40 Øre. Jeg forstaa ikke, hvorledes det ærede Medlems Udtalelse skal opfattes. Jeg tillader mig derfor bestemt at spørge, om det ikke er rigtigt, at det skyldes Ernæringsraadets Modstand, at Indenrigsministeriet ikke udstedte Bekendtgørelse om den Maksimalpris, som blev indstillet af den overordentlige Kommission.

Pinstrup: Jeg kan kun bekræfte Rigtigheden af den Fremstilling, det ærede Medlem fra Fredensborg (Moes-

gaard-Kjeldsen) har givet angaaende Behandlingen af det Spørgsmaal i Ernæringsraadet. Vi har set bort fra den Omstændighed, at der kunde paaføres et Tab, fordi en Vare kunde sælges noget billigere, idet vi var overbeviste om, at det vilde komme Befolkningen til gode. Forholdet er ganske analogt med det, her er Tale om. Kan der fremskaffes billigere Sukker, kommer det Befolkningen til gode, selv om Staten vil tabe noget derved.

Moesgaard-Kjeldsen: Jeg maa paa det korte Spørgsmaal, som det ærede Medlem stillede til mig, erklære, at jeg personlig har ikke afgivet en saadan Erklæring og ikke advaret imod at udstede en Bekendtgørelse, der vilde give Befolkningen Adgang til at faa billigere Kartoffelmel, absolut ikke; og som det ærede Medlem fra Sæby nys har sagt, vil man forstaa, at det har været vort Standpunkt i Ernæringsraadet. Naar Maksimalprisbekendtgørelsen ikke udstedtes af Indenrigsministeriet, var Grunden den, at paa det Tidspunkt kunde der ikke føres Kartoffelmel ind til Priser, der var lavere end vore egne. Der var i første Omgang Tale om 200 t Kartoffelmel, der kunde indføres til en Pris af 78 Øre, men inden Mulighed for Fastsættelse af Maksimalpris forelaa, var dette Kvantum allerede fordelt til Forbrugerne, saaledes at der ikke var nogen Anledning til paa det Tidspunkt at fastsætte Maksimalpris.

Indenrigsministeren (Rode): Det er ofte det ejendommelige ved disse Forhandlinger i Folketinget, at man taler om eet, og ved et eller andet Medlems Interesse for et andet Spørgsmaal kommer Diskussionen til at dreje sig om dette andet. Vi taler om Sukker, og paa en for mig uforklarlig Maade føres Spørgsmaalet om Kartoffelmel frem her. Hvis det havde været Kartoffelmel, der var paa Dagsordenen, vilde jeg have haft Sagens Aktstykker ved Haanden og kunnet oplyse den aktmæssigt. Saaledes som Sagen efter min Formening foreligger, tror jeg, det er en Strid om Pavens Skæg, nemlig om noget ikke eksisterende. Saa vidt jeg har forstaaet . . . (Stemmer: Kejserens Skæg!). . . . Nej, Pavens Skæg. Kejsere har undertiden Skæg, Paver aldrig, saa vidt mig bekendt, og en Diskussion om Pavens Skæg er en Diskussion om noget ikke eksisterende. Den Gang da disse 200 Tons Kartoffelmel dukkede op, var der, som det ærede Medlem ved, ikke noget som helst